

Verden virker kun nedbrudt, hvis du endnu ikke har opdaget, hvad der sker

Ikke korrekturlæst

af Stewart Battle (EIRNS) – 21. februar 2025

I et interview, der blev offentliggjort den 20. februar, fortsatte udenrigsminister Marco Rubio tendensen med at smide den neokonservative doktrin om den eneste unipolære hegemon, der blev indført efter den kolde krig, på porten. Efter at have kritiseret Biden-regeringen for at have afbrudt næsten alle diplomatiske forbindelser med Rusland, sagde han: »[V]i er i sidste ende nødt til at kunne tale med en nation, der i nogle tilfælde har det største lager af taktiske atomvåben i verden og det næststørste, hvis ikke det største, lager af strategiske atomvåben i verden... [Uanset om vi kan lide det eller ej, er Rusland en magt, en global magt.« På samme måde har USA afvist et sprog, der indeholder henvisninger til »russisk aggression«, både i en kommende erklæring til et virtuelt topmøde mellem G7-lederne og i en resolution i FN.

Dette følger efter de seneste dages begivenheder, som har været fyldt med handlinger fra Trump-administrationen, der vender op og ned på den nuværende verdensorden. Det er sigende, at det britiske etablissement – som længe har været arkitekten bag den aftagende neoliberale verden – er mere end hysterisk. Det »særlige forhold« mellem USA og Storbritannien er ved at »fordampe for øjnene af os«, skrev Jeremy Browne, tidligere britisk udenrigsminister og nu direktør for Canning House i Storbritannien. Og BBC skrev: »Vi lever i et amerikansk præsidentskab, som er baseret på stormagtsdiplomati. Hvis vi kan arbejde inden for det, er det fint. Hvis ikke, må Gud hjælpe os.« I de kommende dage vil

både Storbritanniens Keir Starmer og Frankrigs Emmanuel Macron rejse til USA i et forsøg på at bejle til Trump.

Og så er der det rene vanvid, som f.eks. kommer til udtryk i *The Economists* hovedartikel i det aktuelle magasin, som kræver, at Storbritannien og Frankrig »bruger deres atomvåben til at beskytte kontinentet« i tilfælde af, at USA under Trump indgår en aftale med Rusland og »forlader« Europa. Dette synspunkt uddybes i en artikel i The Telegraph. Friedrich Merz, leder af Tysklands CDU og sandsynligvis den næste kansler efter søndagens valg, er citeret for at stille det samme spørgsmål, om den britiske og franske atomarparaply »også kunne gælde for os«. Andre »eksperter«, der er citeret i artiklen, konkluderer, at Europa hurtigt må udvide sin formåen inden for taktiske atomvåben for at bekæmpe den kommende atomkrig med Rusland.

Stop op et øjeblik, før du beslutter dig for, om disse udtalelser er hensynsløse og farlige, eller om de er latterlige og absurde i betragtning af Europas nuværende situation. Læg i stedet mærke til, at de er udtryk for et verdensbillede, som har spillet fallit. Som Helga Zepp-LaRouche sagde under mødet i Den Internationale Fredskoalition den 21. februar, antyder de forskellige reaktioner på det, præsident Trump gør, at der sker en »dybere aksiomatisk ændring«. Modstå fristelsen til at tro, at der er tale om fejl begået af enkeltpersoner eller lande eller i forståelsen af et bestemt »problem«, og se i stedet disse fejl som et udtryk for den underliggende tankeproces, som styrer og ofte dømmer et givet samfund.

Lyndon LaRouche skrev i januar 1997 i »Return to the Machine-Tool Principle«:

»Kort sagt fører anvendelsen af den sokratiske dialektiske metode på enhver indbyrdes ikke-inkonsistent række af udsagn i geometrien til, at man opstiller et underliggende sæt af definitioner, aksiomer og postulater. Alle mulige sætninger,

som ikke er inkonsistente med hver og en af sættene af definitioner, aksiomer og postulater, udgør et teorem-gitter; sættet af definitioner, aksiomer og postulater, der anvendes på denne måde, udgør en hypotese. Der findes ikke noget system af matematisk eller anden tænkning, som ikke er bestemt af en effektivt bestemmende, underliggende hypotese.

»I økonomi, som i eksperimentel fysik generelt, udgør ethvert faktum i naturen, som ikke kan gøres effektivt konsistent med eksisterende generelt accepterede fysiske antagelser, et paradoks: Faktummet eksisterer på trods af den eksisterende menings mest hysteriske bestræbelser på at benægte selve muligheden for dets eksistens. Sådanne paradokser er det stof, som gyldig eksperimentel fysik og økonomi er lavet af.« LaRouche kunne også have tilføjet historie til denne liste. Årsagen er følgende.

Når man først har identificeret et paradoks i en underliggende aksiomatisk struktur, kan man ikke bare tilføje det til sit eksisterende gitterværk af antagelser, som om man blot opdaterer et regneark med nye oplysninger. I stedet skriver LaRouche: »[V]i må generere en helt ny hypotese under hensyntagen til den måde, hvorpå det nyopdagede princip påvirker hver eneste definition, aksiom og postulat i den erstattede hypotese.«

Således står verden på randen af en ny æra, et nyt paradigme, som venter på at blive skabt over asken af et døende og mislykket paradigme. At skabe en sådan ny hypotese må være den ledende mission for enhver seriøs politisk kraft i dag. Denne aktivitet skal ikke blot søge at løse de individuelle »problemer« eller konflikter, der griber verden, eller blot forvise dem, der er ansvarlige for at forårsage dem, men skal bruge de stadig mere åbenlyse paradokser i nutidens populærkultur til at knuse deres fejlslagne underliggende aksiomatiske overbevisninger og erstatte dem med en mere videnskabeligt sandfærdig. Denne proces, og ikke Donald Trump, vil være den drivende kraft i historien, hvis vi handler på

den.

Et godt sted at starte en sådan undersøgelse er Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Foto: Freddie Everett